

הЛОוקח עזבר חמורו

ומפרשין: **אייגטעריך** התנה לשנות "זהנותן לו בקבלת", כי **סלקא דעתך אמיגנא**: הוואיל ועיקר בחמה — הינו גוף הבהמה וחזי ולדות — **דיישראאל הייא**, אימא **ליינטיפה ליישראאל להתחייב בביבורה**, ומושם **דילמא אטוי לאיזהלויף בעבומה אחריתוי** [שםא יבוואר לפטור אף בהמה אחרת של ישראאל מן הבכורה].⁽¹⁰⁾

קמישמען לו דלא קנסין.

תנן חתום במסכת עבודה זרה יד ב:
אין מוכרים להם [לגוים] בהמה גסה

דפטורה מן הבכורה.

"**זהמקבל הימנו**" — שהאם כולה של גוי **מלבד הזכות לחזי ולדות**[⁽⁹⁾] וגם בכורה שותף הוא — **למה לי!?**

ומשנין: לא נשנה דין "**זהמקבל הימנו**" אלא **משום [אגב] דקא בעי למיטני זהנותן לו בקבלת**".

מוסיפה הגمرا לפרש: "**זהנותן לו בקבלת**" — שהגוי שותף בכור [וגם באם יש לו זכות לחזי ולדותיה] — **למה לי!?**

ולפי שיטתה זו, הרי בהכרח שהЛОוקח עזבר חמורו של גוי קנה זכות באמו לעוברה, ויש ליישראאל חלק באם, ומכל מקום פטרה משנתנו מן הבכורה, ושמיעין דלא כרבי יהודה המחייב אף כשאיין ליישראאל אלא חלק באם.

ובשיטה זו של ריבינו שם ירוחבו הדברים לקמן במקומו ג' ב, ולפי מה שיתבאר שם בתחום המשפט, ועוד שם מספר יראים החדש מצאה קמבה, ומאור זרוע סימן תפ. מתישבת קושיאו זו של המהריט"א, ראה שם.

9. אם הזכות לחזי ולדות השובה כאילו יש ליישראאל חלק באם, וכן כשותן לגוי בקבלת, אם הזכות לחזי ולדות השובה שותפות גוי באם לפטור מן הבכורה, נידון הוא באחרוניות. ומתבادر מעניין זה בהערות לקמן.

10. לכארה צריך ביאור: הרי כשמכר לו את הבכורה, נמי עיקר בהמה דישראל, ולא קנסין. וכנראה זהה פירש רשי", ד"עיקר בהמה" הינו "גוף הבהמה וחזי ולדות", כי באופן שענייר בהמה היא שלו, וגם בולדות יש לו שותפות, בזה היתי אומר שקונסין.

אך בהערות מהרי"ט אלגאי הנדמ"ח הביאו בשם יד דוד ובשם שוי"ת שואל ומשיב, שרבי יהודה מהייב אפילו אם הייתה האם כולה של הגוי, ולישראל לא היה אלא חלק בולד, ראה שם. וראה בהערות לקמן ג' באבירו יסוד מחולתם, וראה גם בהמשך הסוגיא בהערות, מה שיתבאר עוד מעניין מחולקת זו.

ג. ומדרכי השיטה מקובצת מתבארת הוכחה מסוגייתנו שאכן פוטר רבי יהודה כשהאם כולה של גוי. כי אם תמצץ לומר שלרבי יהודה אין צורך שהוא ליישראאל חלק באם, אם כן כבר שמייען מן הרישה של המשנה דלא כרבי יהודה, והיינו בליך עזבר חמורו של גוי, שפרטה משנתנו מן הבכורה, ואילו לרבי יהודה — חייב. ומוכרת, שאף לרבי יהודה צורך שהוא לשරאל על כל פנים חלק באם.

ד. ומיהו מהרי"ט אלגאי שם כחוב, שאפילו אם לרבי יהודה צורך שהוא ליישראאל חלק באם, אכתי תיקשי לשיטת ריבינו שם — הובאה בתוספות ג' ב — שאין אדם יכול להקנות עזבר אלא אם יקנה את האם לעוברה, ומושם שעוזר — אף שכבר נוצר — חשוב דבר שלא בא לעולם, ואין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.